

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO
ul. Jagiellońska 26, 03-719 Warszawa

2018-04-05

WIR. 7032.6.2017
p. M. Kretkiewicz
NACZELNIK
Wydziału Inwestycji i Rozwoju
mgr inż. Grażyna Wozniak

WIR
4.04.2018

A. Jędrzej

Warszawa, 29 marca 2018 r.

PZ-II.7032.1.2017.AB

DECYZJA Nr 20/18/PZ.Z

Na podstawie art. 237, art. 238 w związku z art. 378 ust. 2a pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.)

orzekam

nałożyć na PG INWEST Sp. z o.o., z siedzibą przy ul. Parkowej 1E w Kobyłce, obowiązek sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego instalacji do składowania odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, o zdolności przyjmowania ponad 10 Mg odpadów na dobę i o całkowitej pojemności ponad 25 000 Mg, zlokalizowanej w miejscowości Zakroczym, na następujących warunkach:

1. przegląd ekologiczny instalacji powinien spełniać wymagania, o których mowa w art. 238 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, przy czym w części przeglądu ekologicznego odnoszącej się do oddziaływania instalacji na środowisko należy przedstawić szczegółową analizę oddziaływania na jakość powietrza, ze szczególnym uwzględnieniem substancji złoonych charakterystycznych dla procesu przetwarzania odpadów.
2. przegląd ekologiczny należy sporządzić i przedłożyć do dnia 28 września 2018 r.

UZASADNIENIE

Marszałek Województwa Mazowieckiego, po zapoznaniu się z wystąpieniem Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 29 września 2017 r. znak CI-IN.7024.120.2017.MO oraz Burmistrza Gminy Zakroczym, z dnia 15 listopada 2017 r. znak WIR.7032.6.2017 a także stanowiskiem Spółki PG INWEST Sp. z o.o., w Kobyłce z dnia 27 listopada 2017 r., zawiadomieniem z dnia 21 grudnia 2017 r. wszczął postępowanie w sprawie nałożenia na spółkę PG INWEST Sp. z o.o., ul. Parkowa 1E, 05-230 Kobyłka obowiązku sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego instalacji do składowania odpadów w Zakroczymiu.

Zgodnie z art. 378 ust. 2a pkt 1 ustawy *Prawo ochrony środowiska* marszałek województwa jest właściwy w sprawach przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zakładów, gdzie jest eksploatowana instalacja, która jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405, z późn. zm.). Rodzaje przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko określone zostały w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 71). Przedmiotowa instalacja zaliczana jest do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (§ 2 ust. 1 pkt 47 ww. rozporządzenia).

W toku postępowania organ ochrony środowiska postanowieniem z dnia 15 stycznia 2018 r. włączył do akt sprawy dodatkowe dokumenty uzyskane od Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska.

Pismem z dnia 15 stycznia 2018 r., znak: CI-IN.7024.120.2017.2018.MO Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska przesłał w załączeniu skan protokołu przyjęcia zgłoszenia telefonicznego w przedmiocie uciążliwości odorowych składowiska odpadów.

Pismem z dnia 30 stycznia 2018 r. pełnomocnik prowadzącego instalację przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Z uwagi na brak możliwości zakończenia postępowania w terminach określonych w art. 35 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 z późn. zm.) w dniu 21 lutego 2018 r. poinformowano stronę o nowym terminie załatwienia sprawy.

Zgodnie z art. 10 §1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, pismem z dnia 28 lutego 2018 r., poinformowano stronę o przysługującym prawie zapoznania się z aktami sprawy, możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w toczącym się postępowaniu.

Przedstawiciel pełnomocnika prowadzącego instalację a następnie strona osobiście w dniach: 12 stycznia i 12 marca 2018 r. zapoznali się z aktami sprawy i wykonali ich fotokopie.

W uzasadnieniu decyzji w pierwszej kolejności należy nadmienić, że konieczność wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie wynikała z analizy dokumentów wpływających do organu, dotyczących funkcjonowania składowiska, z których wywieść można prawdopodobieństwo negatywnego oddziaływania instalacji na środowisko.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Warszawie wystąpił do tut. organu o rozważenie nałożenia na PG INWEST Sp. z o.o. w Kobyłce obowiązku sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego składowiska odpadów w miejscowości Zakroczym. W uzasadnieniu, organ kontrolny wskazuje na liczne interwencje zgłaszane przez mieszkańców, oraz stwierdzone przez pracowników wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska (zwany dalej WIOŚ) okresowe uciążliwości odorowe poza terenem zakładu.

Jak wynika z dokumentacji pokontrolnej WIOŚ, uciążliwości odorowe mogą być spowodowane np.: przemieszczeniem wydobytych odpadów, recyrkulacją wód odciekowych na kwatery składowiska, niewystarczającą ilością studni odgazowujących, oraz silnym zanieczyszczeniem gazu siarkowodorem.

Prowadzący instalację wypełnił co prawda wskazania organu kontrolującego, wykonując dodatkowe studnie odgazowujące oraz prowadząc na bieżąco przegląd systemu odgazowania, nie mniej jednak uciążliwość w dalszym ciągu istnieje, na co wskazują skargi sąsiadów.

Powyższe koliduje z przepisami określonymi w treści art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2018 r. poz. 21 jt.), który stanowi iż gospodarkę odpadami należy prowadzić w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi oraz środowiska, w szczególności gospodarka odpadami nie może:

1. powodować zagrożenia dla wody, powietrza, gleby, roślin lub zwierząt;
2. powodować uciążliwości przez hałas lub zapach;
3. wywoływać niekorzystnych skutków dla terenów wiejskich lub miejsc o szczególnym znaczeniu, w tym kulturowym i przyrodniczym.

Uciążliwość odorową potwierdza również Burmistrz Gminy Zakroczym, który wystąpił o podjęcie działań zmierzających do wyeliminowania ww. uciążliwości związanej z funkcjonowaniem składowiska.

Niezależnie od dokumentów wskazujących na celowość nałożenia na prowadzącego instalację obowiązku, o którym mowa w art. 237 ustawy Prawo ochrony środowiska (P.o.ś.), w aktach sprawy znajduje się również stanowisko Spółki PG INWEST Sp. z o.o. oraz jej pełnomocnika, z których wynika odmienny pogląd na sprawę.

Prowadzący instalację wskazuje na podejmowanie wszelkich starań mających na celu ochronę środowiska naturalnego oraz życia i zdrowia ludzi, podejmując próby udowodnienia, iż w oparciu o zebrany materiał dowodowy nie można stwierdzić uciążliwości odorowej.

Jakkolwiek trudno dyskutować ze stanowiskiem, że podejmowane przez prowadzącego działania służą ochronie środowiska, to nie można uznać, że materiał dowodowy pokazuje brak oddziaływania odrowego, skoro sam organ kontroli WIOŚ występuje do organu ochrony środowiska o podjęcie przewidzianych prawem działań z uwagi na stwierdzone

okresowe uciążliwości. Natomiast ustalenia Komendy Państwowej Straży Pożarnej wskazują na brak zagrożenia pożarowego i toksycznego oraz brak obecności substancji niebezpiecznych dla zdrowia nie negując jednak występowania okresowych uciążliwości, których przypuszczalną przyczyną są procesy zachodzące na składowisku.

Pełnomocnik prowadzącego instalację, w swoim wystąpieniu w sposób jednoznaczny stwierdza, że nie ma podstaw do zastosowania art. 237 i 238 ustawy P.o.ś., opierając swą tezę na wyrokach sądów administracyjnych wydanych w odrębnych sprawach, podkreślając że w toku kontroli różnych służb, m.in. straży pożarnej i WIOŚ nie dopatrzono się jakichkolwiek obiektywnych przesłanek, że instalacja nie funkcjonuje w zgodzie z obowiązującym prawem i posiadanymi decyzjami, a sposób eksploatacji może negatywnie oddziaływać na środowisko. W ocenie pełnomocnika, skargi mieszkańców na uciążliwości odorowe, są subiektywne, nie poparte dowodami, wobec czego nie mogą stanowić okoliczności uzasadniającej nałożenie obowiązku wykonania i przedłożenia przeglądu.

Po zapoznaniu z ww. wystąpieniami, organ ochrony środowiska dokonał analizy całości materiału dowodowego, która wykazała, co następuje.

Zgodnie z przepisem art. 237 ustawy P.o.ś., w razie stwierdzenia okoliczności wskazujących na możliwość negatywnego oddziaływania instalacji na środowisko, organ ochrony środowiska może, w drodze decyzji, zobowiązać prowadzącego instalację do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego.

W myśl art. 238 ustawy P.o. ś. przegląd ekologiczny instalacji, która jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko powinien zawierać opis obejmujący: rodzaj, wielkość i usytuowanie instalacji wraz z informacją o jej stanie technicznym, powierzchnię zajmowanego terenu lub obiektu budowlanego, rodzaj technologii, istniejące w sąsiedztwie lub bezpośrednim zasięgu oddziaływania instalacji obiekty mieszkalne i użyteczności publicznej a także zabytki i inne obiekty i obszary prawnie chronione. Ponadto przegląd powinien zawierać określenie oddziaływania na środowisko w tym również w przypadku wystąpienia awarii przemysłowej, opis działań mających na celu zapobieganie i ograniczanie oddziaływania na środowisko, porównanie wykorzystywanej technologii z technologią spełniającą wymagania, o których mowa w art. 143 ustawy P. o. ś., wskazanie czy dla instalacji konieczne jest ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania chronionego, określenie granic takiego obszaru, ograniczeń w zakresie przeznaczenia terenu wymagań technicznych dotyczących obiektów budowlanych i sposobu korzystania z nich a także zwięzłe streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w przeglądzie, nazwisko osoby lub osób sporządzających przegląd.

Przeгляд ekologiczny służy głównie wyjaśnieniu, czy konkretna instalacja negatywnie oddziałuje na środowisko i ewentualnie jakie należy podjąć działania w celu zmniejszenia lub całkowitej eliminacji tego negatywnego oddziaływania.

Powyższe wskazuje, że przesłanką do podjęcia decyzji o zastosowaniu ww. artykułu nie jest stwierdzenie przez organ ochrony środowiska negatywnego oddziaływania na środowisko, bowiem w takim przypadku zachodziłaby przesłanka do bezpośredniego podjęcia decyzji w trybie art. 362 P.o.ś.

Organ, na bazie posiadanych danych może stwierdzić możliwość wystąpienia takiego oddziaływania i podjąć decyzję o nałożeniu obowiązku wykonania i przedłożenia przeglądu, który potwierdzi lub zaneguje negatywne oddziaływanie oraz umożliwi na późniejszym etapie podjęcie działań zmierzających do ograniczenia oddziaływania na środowisko w przypadku jego wystąpienia. Wobec powyższego, analizując akta sprawy, stwierdzono, iż podejmowanie przez prowadzącego instalację działań chroniących środowisko przez zanieczyszczeniem, co do których nie ma wątpliwości, że są poprawne, nie jest to tożsame z faktycznym brakiem możliwości negatywnego oddziaływania instalacji na środowisko. Jak wynika z materiałów sprawy, podczas kontroli WIOŚ stwierdzono na terenie zakładu i poza nim uciążliwe zapachy, co znajduje również przełożenie w materiałach z kontroli straży pożarnej. Skarżą się na nie okoliczni mieszkańcy, co wbrew twierdzeniu pełnomocnika strony nie może zostać pominięte jako dowód w sprawie. Wskazuje to, że w związku z działalnością zakładu wydostają się do atmosfery bliżej nieokreślone substancje złownone. Okoliczność tę należy zatem uznać za podstawy do podjęcia decyzji w trybie art. 237 ustawy P.o.ś, a sporządzony

przeгляд ekologiczny stanowił będzie dokument pozwalający ocenić organowi, czy i jaki wpływ ma emisja z instalacji na środowisko i zdrowie mieszkańców oraz stanowił będzie podstawę do ustalenia dalszego trybu postępowania.

Z uwagi na fakt, iż komponentem środowiska narażonym na oddziaływanie instalacji jest powietrze atmosferyczne, w sentencji decyzji wskazano na celowość przedstawienia szczegółowej analizy oddziaływania na jego jakość, ze szczególnym uwzględnieniem substancji złoonych charakterystycznych dla procesu przetwarzania odpadów.

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak w osnowie.

POUCZENIE

Od decyzji niniejszej służy stronie prawo odwołania do Ministra Środowiska, za pośrednictwem Marszałka Województwa Mazowieckiego, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Marszałka Województwa Mazowieckiego. Z dniem doręczenia Marszałkowi Województwa Mazowieckiego oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja niniejsza staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, że decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu i brak jest możliwości zaskarżenia do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, po jego wpływie do organu.

z up. Marszałka Województwa

Urszula Dąbka
Zastępcą Dyrektora Departamentu Gospodarki Odpadami,
Emisji i Pozwoleń Zintegrowanych

Otrzymują:

1. Pan Krystian M. Ziemiński - Pełnomocnik
ul. Strusia 10, Poznań
2. aa

Do wiadomości:

1. Minister Środowiska
09 -922 Warszawa, ul. Wawelska 52/54
2. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska
00-716 Warszawa, ul. Bartycka 110 A
3. Burmistrz Gminy Zakroczym
05-170 Zakroczym, ul. Warszawska 7